

[Lilli Gyldenkilde]

Det er den diskussion, vi skal have, når vi skal diskutere en offensiv arbejdsmarkedspolitik.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Efter Folketingets forretningsorden kan en minister få ordet, når han ønsker det.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg skal undlade at gå ind i debatten som helhed på nuværende tidspunkt; det gør jeg senere. Men jeg ved, at fru Lilli Gyldenkilde altid er ked af det, når debatten foregår på forkerte forudsætninger, og fru Lilli Gyldenkilde sagde lige nu fra Folketingets talerstol, at også dengang under den socialdemokratiske regering steg beskæftigelsen. Det er direkte forkert.

I perioden fra 1979 til 1982 faldt beskæftigelsen. Antallet af job faldt med 33.000, og det fordeler sig således, at der var et fald i det private erhvervsliv på 118.000 og en stigning i den offentlige sektor på 85.000, så der var reelt et beskæftigelsesfald, og der var et utrolig stort beskæftigelsesfald i den private sektor.

Jeg synes lige, vi skulle have denne klagørende oplysning ind.

Estrup (RV):

Arbejdsministeren har kaldt sin redegørelse »Redegørelse om en offensiv arbejdsmarkedspolitik«. Det lyder jo prætentivt, og det er forpligtende. Det forpligter regeringen til at rydde op og finde nye veje på et arbejdsmarked, der traditionelt og aktuelt er præget af stærke organisationsinteresser, men samtidig et arbejdsmarked, som specielt i en situation med stor arbejdsløshed domineres af virksomhedernes og efterspørgselssidens krav.

Nøgleordet i redegørelsen er »omstilling«, og vægten lægges på ord som »overvågning«, »hurtig formidling« og »større effektivitet« i tilfredsstillelse af virksomhedernes arbejdskraftefterspørgsel. Dermed er redegørelsen knyttet tæt til den diskussion om flaskehalsproblemer, som har haft høj prioritet inden for regeringens problemkatalog det seneste års tid.

Løsningen af flaskehalsproblemer er vigtig, men i en situation med fortsat stor arbejdsløshed er det trods alt kun et hjørne af

ledighedsproblemet, hvis målsætningen er fuld beskæftigelse inden for de næste 10-15 år, og det er det jo, hvis man skal tro på, hvad der står i Arbejdsministeriets nylig udsendte rapport »Arbejdsmarkedet og arbejdsmarkedspolitik«. I så fald er det ikke nok at rette arbejdsmarkedspolitikken mod åbning af flaskehalse. Så må offensiven ikke indskrænke sig til at være kortsigtet. Det er en langsigtet strategi for krigsførelsen, slaget om beskæftigelsen, som skal til, en strategi, som ikke mindst må rette sig imod uddannelsessystemet og mulighederne for omskoling og opkvalificering af arbejdsstyrken. I så henseende er redegørelsen faktisk fuldstændig tavs.

Men hvad angår de kortsigtede foranstaltninger rummer redegørelsen også efter min mening mange konstruktive tanker om effektivisering og udvidelse af de traditionelle arbejdsmarkedspolitiske instrumenter, og det vil jo først og fremmest sige arbejdsformidlingen og arbejdsmarkedssuddannelserne.

I Det Radikale Venstre er vi enige i, at der er behov for en smidiggørelse, at der er behov for nedbrydning af barrierer og bedre koordinering i de foranstaltninger, der sættes ind fra statslig og kommunal side.

Vi er også enige i, at der skal være en mulighed for en hurtigere indsats gennem en bedre overvågning, gennem fleksible kurser og større decentralisering, og forsøget på målretning mod små og mellemstore virksomheder i de arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger tror jeg er en meget vigtig ting i den samling af midler, som vi har til rådighed i arbejdsmarkedspolitikken. Der er faktisk her tale om et forsømt område.

Endelig vil jeg sige, at de krav til virksomhederne, som langt tydeligere end hidtil fremgår af redegørelsen, krav vedrørende informationsbehov, bedre personaleplanlægning, brugerbetaling og lignende ting, tror jeg er en helt rigtig strategi, en understregning over for virksomhederne af, at de har et medansvar for det, der kommer til at ske, og den måde arbejdsmarkedet udvikler sig på.

Det er jo i høj grad også nogle af de betragtninger, som ligger bag ved de ting, som er kommet igennem på finanslov 1987 i det forlig, som er indgået mellem Det Radikale Venstre og regeringen. På arbejdsformidlingsområdet er der sat 20 mill. kr. af, 5 mill. kr. umiddelbart og 15 mill. kr. som en reser-